

Dále vyslovil nss v nálezu Boh. A 11.739/35, že podle 6. odst. § 12 zákona č. 221/1924 Sb. ve znění zákona č. 184/1928 Sb. může býti deputátník zařazen do mzdové třídy vyšší o 2 třídy, než jaké odůvodňuje mzda na penězích, jen tenkrát, jestliže zařazení do této vyšší třídy jest odůvodněno součtem mzdy na penězích a hodnoty naturálních požitků podle 1. odst. § 12 cit. zákona.

Co platí v tomto nálezu o deputátnících, platí mutatis mutandis i o žencích, kteří nenáleží k žádné třídě v cit. ustanovení zvláště vyznačené, s tím rozdílem, že tu jde o zařazení do mzdové třídy vyšší o 3 třídy, než jak odůvodňuje mzda na penězích.

Na názorech vyslovených v citovaných nálezech trvá nss i v daném případě a odkazuje na ně podle § 44 jedn. řádu co do zevrubného odůvodnění.

Nelze tedy stížnosti přisvědčiti, míní-li, že pojištěnce, nemající mzdy na penězích vůbec nebo mající mzdu na penězích toliko nepatrnou vzhledem k naturálním požitkům, třeba zařaditi podle ocenění naturálií podle § 11 v plné výši a nikoliv s omezením odstavce 6 § 12 cit. zákona. Podle citovaných nálezů je lhostejno, mají-li řečení zaměstnanci mzdu na penězích čili nic, resp. v jaké výši.

Tím padají všechny námitky stížnosti.

Č. 12.434.

Pojišťovací právo: Ze zák. čl. XXIX:1900 neplyne, že poměr, vzniklý úmluvou mezi majitelem půdy, jenž má povolení pěstovati tabák, a mezi osobami, jež při pěstování tom jsou podle oné úmluvy činný, je vždy poměrem služebním.

(Nález z 5. června 1936 č. 13.620/34.)

V ě c: Okr. nem. pojišťovna v Krupině proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě z 27. ledna 1934 o pojistném.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Platebním výměrem z 20. září 1932 předsala stěžující si okr. nem. pojišťovna pěstiteli tabáku Karlu L. v D. Turovcích za tabáčního zahradníka Vendelína K. nem., invalidní a starobní pojistné za dobu od 10. února do 15. září 1932.

K odvolání Karla L. zrušil okr. úřad v Krupině zmíněný platební výměr, odvolání pojišťovny z tohoto rozhodnutí bylo pak zamítnuto nař. rozhodnutím v podstatě proto, že Vendelín K. prováděl hospodaření na tabákové plantáži tak, jak to sám za vhodné uznal, tedy podle libovolných svých vlastních časových i místních disposic, které mu pěstitel tabáku Karel L. nepředpisoval, není tu tedy předpokladu povinného pojištění podle pojišťovacího zákona — existence služebního poměru.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss:

Proti hledisku žal. úřadu, jenž v poměru tabáčního zahradníka Vendelína K. k zúč. straně neshledal poměr pracovní nebo služební, jenž je-

dině by mohl založiti pojistnou povinnost uvedeného pracovníka podle zákona o sociálním pojištění, dovozuje stížnost, že podle zák. čl. XXIX: 1900 a ve smyslu výnosu min. financí č. 83.063/91 a podle literatury je poměr tabáčního zahradníka k pěstiteli tabáku poměrem pracovním, služebním. K této námitce jest poznamenati:

Poměr mezi tím, kdo má povolení pěstovati tabák, a osobami, které konají práce spojené s tímto pěstováním, může býti různý podle obsahu smlouvy, uzavřené mezi těmito stranami. Může býti poměrem služebním, společenským nebo snad i poměrem jiným. Rozhodný bude vždy jen obsah smlouvy. Je-li poměr ten podle obsahu smlouvy poměrem služebním (pracovním), pak ovšem dopadají na něj ustanovení zák. čl. XXIX: 1900, jenž je normou upravující blíže poměr tabákových zahradníků (tabáčníků) tenkrát, jestliže mezi stranami vznikl poměr pracovněslužební. Z toho však nelze ještě dovozovati, že by každý poměr, vzniklý úmluvou mezi majitelem půdy, jemuž se dostalo povolení pěstovati tabák, a mezi osobami, jež při pěstování tom jsou podle oné úmluvy činny, byl poměrem služebním — pracovním. Onen zákonný článek má za předmět právě jen úpravu služebního poměru, a nelze proto z něho dovozovati, že by každý poměr zmíněných osob (tabáčníků) byl poměrem služebním — pracovním. Toho zmíněný článek nevyslovil, a nemůže proto z jeho obsahu býti nic dovozováno pro povahu konkrétních poměrů zmíněných osob. Úmluvou mohl poměr osob při pěstování tabáku činných k tomu, kdo má oprávnění pěstovati tabák, býti postaven na jinou basi, než kterou cit. zák. článek za normální považuje a ze které vychází.

Ve své všeobecnosti, že vzhledem k zák. čl. XXIX: 1900 a literatuře k němu se pojící je poměr tabáčníka k pěstiteli tabáku vždy poměrem pracovním, je proto námitka stížnosti bezdůvodná. — — —

Č. 12.435.

Pojišťovací právo: * Podle § 70 pensijního zákona č. 26/1929 Sb. neručí za pojistné, jež měl platiti předchůdce, každý nabyvatel závodu (podniku), nýbrž jen právní sukcesor předchůdců.

(Nález z 5. června 1936 č. 18.784/34.)

Věc: Alois N. ve Znojmě proti rozh. min. sociální péče v Praze z 9. května 1934 o ručení za pojistné pojištění pensijního.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Rozhodnutím z 18. listopadu 1933 zamítl zem. úřad v Brně st-ovo odvolání z výměru z 23. března 1933, jímž úřadovna A Všeobecného pensijního ústavu v Brně předepsala st-li podle § 70 pensijního zákona č. 26/1929 Sb. nedoplatek pojistného v částce 41.014.10 Kč jako nabyvateli podniku, náležejícího dříve firmě H. a V. v Brně. V důvodech uvedeno v podstatě, že st-l převzal vedení nádražní restaurace na svůj účet o půlnoci z 11. února na 12. února 1933 a od té doby podnik provozoval. Předchozí provozovatel nádražní restaurace Jindřich